

Září ve včelím domečku – generace pro špatné časy

U nás, ve středních Čechách se říká, že na „svatého Václava každá plaňka dozrává“. Znamená to, že v časném podzimním slunci stačí ovoce dozrát natolik, aby se dalo očesat se stromů. Září je měsíc, kdy se u nás mění podíl tmy a světla. Dny se zkrátily, noci prodloužily a ve včelím domečku se na přelomu srpna a září zrodila generace pro špatné časy. Skrytá naděje, na níž záleží, v jaké síle včelstvo vstoupí do zimy a v jaké kondici zahájí novou sezónu zjara, ještě pilně zpracovává zásoby na zimu. Tyto dělnice, ve srovnání se včelami sběrové sezóny, se dožijí výjimečně dlouhého věku – až šesti měsíců. Zimní včely „přebírají“ zkušenosti poslední letní generace, aby ji pak předaly té první jarní. Je to článek řetězu, který spojuje minulost s budoucností. Článek, který je početně oproti vrcholu sezóny velmi slabý, nicméně kvalitou musí být přeci jen ten nejlepší – to aby přečkal nepříznivé období, kdy příroda bude jenom spát.

Záříjové poučení ze včelího domečku je prosté, i když velice hluboké: *At' už nás s druhými spojuje cokoli, záleží na každém článku řetězu. Síla celého řetězu se určuje podle jeho nejslabšího článku. Záleží tedy opravdu na každém z nás...*

– Petr Plaňanský